

ΕΝΑ ΥΠΕΡΟΧΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

ΤΟΥ ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΑΙΜΑΡ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΡΔΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Η ΣΥΜΜΑΧΙΑ

"Ἄς ξαναγυρίσουμε στή Μεγάλη Καρδιά.

Ἄφοῦ ἀφῆσε τὸν Νεχού·Νουτάχ καὶ τὸν Ἀνιστόκαρδο, βάθισε ὡς ἔνα γύριζε τὸ στρατόπεδο τῶν Ἐρυθροδέρμων, καὶ σ' ἔνα ἀνιστό ἀπὸ δένδρα μέρος στάθηκε. Ἀκούμπησε τὸν ύποκόπταν τῆς καραπίνας του στὴ γῆ, ὠρθώσε φανέρα τὸ κορμό του γιὰ να φαίνεται καλὺ ἄπ' τοὺς τυχόν διόρτους παταρητράς του, κι' ἔθυγε τρεῖς φορὲς συνθηματικά ἀπ' τὸ λαρύγγι του τὸν χαρτηριστικό κραγού μοῦ τοῦ κορσικοῦ.

Παρεμβούς τὸ σιντηρό ὡς τόδος δάσος, ποὺ φαίνονταν ιὰ Βασιλεύο σ' αὐτὸ ἢ πιὸ ἀπόλυτη μοναξιά, ζωτάνεψε σαν να τὸ ξύπνησε μάγος ἀπ' τὸν νεκριό τὸν ὑπνό. Ἀπ' θλες τὶς μεριές, δάμασεσ ἀπὸ λόχμες κι' ἀπὸ χορτάρια, ζεπήθησαν χαρούσενει πλήθος, ἀπὸ κυνηγούς, μὲ τραχειά χαρακτηριστικά καὶ μὲ τὰ γραφικούς κορτιούσια του, οἱ ὅποιοι κύκλωσαν στὴ σιγμή τὸν χαυγολαστὸ ἀρχγό τους.

Στοὺς πρώτους ποὺ ἀντίκρυσε ἡ Μεγάλη Καρδιά, ἀπλωσε τὸ χέρι του στὸ θερμὴ χειραρία. Ήσαν τὸ Μαύρο Ζαρκάδι κι' ὁ μαύρος Εὔσεβος.

—Σᾶς εὐχαριστῶ θερμὰ δόλους, ἀδελφοί μου! εἶπε μὲ συγκίνησι κατόπιν. Χιλιες φορὲς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν Ἑγκάρδια συνδρομὴ σας... Μά, δόξα στὸ Θεό. εἶνε περιττή πειά... Δὲν πρόκειται νὰ χυθῇ αἷμα πολύτιμο σαν τὸ δικό μας!

—Τοὺς ἔθυγε, ἀρχηγὲ: ρύθτασαν δῦοι οἱ κυνηγοὶ μὲ λαχτάρα κι' ἀνέφραστη χαρὰ στὰ πρόσωπά τους. Καὶ δέν νομίζεις καλὸ νά τοὺς δώσουμε ἔνα μάθημα, αὐτὸν τὸν κόκκινον σκύλλιδων... Εἶνε πρώτης τάξεως εὐκαιρία, τώρα ποὺ είμαστε δῦοι μαζεύμενοι!

—Ἡ Μεγάλη Καρδιά χαυγούλασε αἰνιγματικά καὶ κύταζε τὰ ειλικρινῆ κι' ἐνεργητικά πρόσωπα τῶν συντρόφων του—περισσότερων ἀπὸ πενήντα, γύρω του—μὲ ὑπέρφανεια καὶ συγκίνησι. "Επειτα, μή θελόντας να τοὺς ἀφήσῃ περισσότερο στὴν ἀπάτη τους, φῶνάεις ἔνθυσιασμένα;

—Ἄδερφοι μου διγαπτά, οἱ Ἐρυθρόδερμοι—οἱ Κομάγχαι τουλάχιστον καὶ τὰ Ἐρεπτά—δέν εἶνε πειά ἔχθομας, κι' οὗτε τοὺς ἀξίζεις ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν κόκκινων σκυλλίδων. Εἶνε τίμος καὶ γενναύθυχοι πολεμισταὶ κι' αὐτοὶ, καὶ ἀπὸ σήμερα κι' ἐμπρὸς θά είναι φίλοι μας καὶ σύμμαχοι μας!

Τοιμούσθι δὲν ἀκούγοντα. "Ολοὶ είλγαν βουθαδῆ γύρω του. Ἡ καταπληξίς των γιὰ τὰ ἀπίστευτα ποὺ ἀκούγαν. τοὺς κρατοῦσε ἀκίνητους καὶ καρφωμένους στὸ χῶμα. Πόσο διασκέδαζε τὸρά με τὸ θάμπατον του, ἡ Μεγάλη Καρδιά!.. Καὶ πόσα καμάρων μυστικά: ποὺ ήταν δικό του ἀποκλειστικά κατόρθωματα ἢ πρωτοφανῆς ἔκεινη—για τὰ χρονικά τῆς Ἀφρικῆς—συμφίλωσις Λευκῶν κι' Ἐρυθρόδερμων!..

—Φίλοι μου, συνοδέψτε με ὡς τὸ στρατόπεδο τῶν καινούργιων μας συμμάχων! Ἀσπαστε. Θὰ πειθοῦτε καὶ μόνοι σαν ἑκεὶ ἀπ' τὴν ὑπόδοχη τους, πῶς ἡ συμφίλωσις ιας δὲν είναι λόγος δέδειος καὶ ἀπατήλος!

Ἐκείνης σύν δῦοι μαζύ, δῆκε μὲ τὴν κοιλιά στὸ χῶμα πειά καὶ μὲ τὸ διάστατο στὸ βλέμμα τους, σὰν ἔχθροι ποὺ ἔνεδρεύουν, ἀλλά φανερά, μὲ τὶς καραμπίνες τους ἀναρριχεῖται στὸν δῆμο, καὶ μὲ τὸ γέλοιο στὸ φωτισμένο πρόσωπό τους. Μιλούσαν ἀναπτεταύ τους, σὲ μικρές-μικρές παρέες, ἀστειεύνουσαν καὶ γελούσαν φωνάρια, καὶ σγολιάζαν μὲ τὰ πιὸ ἔνθυσιαστικά λόγια τὸ ἀνήκουστο κι' ἀπίστευτο γεγονός.

Προπούδεντουσαν ἡ Μεγάλη Καρδιά καὶ τὸ Μαύρο Ζαρκάδι. Κι' ὁ τελευταῖος αὐτὸς, σὲ μιὰ στιγμή, εἶπε στὸν ἀρχγό του:

—Μά, τὴν πίστη μου, μᾶς ἀγαπάεις ὁ Θεός.. Κι' έστι εἴσας ἐλεύθερος, καὶ στοὺς Κομάγχες θὰ βροῦμε συμμάχους πολυτίμους γιὰ κάποια εξαφνική κι' ἐ-

πείγουσα ἀνάγκη ποὺ μᾶς παρουσιάστηκε..

—Τὶ θέλεις νὰ πῆς; διέκοψε σκιρτῶν τας ἀνήσυχα μᾶς. Καρδιά. Για ποιά ἀνάγκη μᾶλας;... Γιατὶ, δόξα στὸ Θεό. ή μάνω μου είναι κακά καθησις με βεβαιώσεις ὁ Εὔσεβος, πρὸ δύο γου!

—Θέλω νὰ πῶ, διότι κάποιοι Μεξικανοί φίλοι μας, στους ὅποιους πρόσφερες πρὸ καιροῦ μεγάλη υπερεσία, θάγουσαν σάφαλως κυκλωσῆ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀπὸ ληστάς, καὶ κινδυνεύουν!

Μιά ξαφνική συγκίνησι μισόπινε τὴ Μεγάλη Καρδιά

—Μά τόδε δέν πρέπει νὰ καθώμαστε καθθόλου, φωνάζε. Πρέπει νὰ τρέψουμε στὴ σιγμή κοιτά τους!

—Διάσθολε... Αὐτῆς τῆς γνώμης ἡμουν κι' ἔγω, Μεγάλη Καρδιά.. Καὶ θάτρεχα πρὸς τὰ κεῖ μὲ διαβούλους μας... Μα κιουν σχιμάλωτος έστι... "Επρεπε γιὰ σανα πρώτα νὰ φροντίσουμε. Γιατὶ έστι εἴσαι τὸ κεφάλι κι' ἡ ψυχή δλον μας.. Μά δις τελεώνουμε πρώτα τὸ γρηγορώτερο, μὲ τοὺς καινούργιους φίλους μας, κι' ςυστέρο μὲ τὴ βοήθεια τῶν βλέπουμε τὶ θά γιην!"

Σιωπλά παραδέχτηκε ἡ Μεγάλη Καρδιά τὸν πρότασι τοῦ φίλου του, καὶ φωνάζε παρευθύνε τὸν μαύρορά.

—Πάρε τὸ μέλογο σου, τοῦ εἶπε Βιαστικά, καὶ τρέξε κατευθείας στὸ ράντσο τοῦ Μαύρου Ζαρκαδίου. Θα διασθενώστε τὴ μητέρα του που είμαι δωντανός πώς κανένας κινδυνος δὲν μὲ ἀπειλεῖ πειά, καὶ πώς δλες δησυράτες παρεγγήσεις ποὺ τόσα μᾶς κόστισαν, ἔπαψαν πειά νὰ υπάρχουν... "Επειτα δις τὴ δηγήσης στὸ σπήλαιο «Βερτεγκράν», που είνε τόσο σίγουρο καὶ μεγάλο, καὶ θά μεινά μαζὺ της... Σὲ λίγο, καὶ ορμούντα σου τούτο κι' ἔγω θά σᾶς δάσι ταμαώσω γοήγαρα.. "Αχ, γλυκεία μου μάνα!.. Πόσο θα χαρής που σώθηκα!.. Τρέξε μαστρο-Εύεςθε.. "Ἄς μην την ἀφήσουμε περισσότερο στὴν ἀπελπισμένη καταστάσι της!

—Ό μαυρόρά Εύσεβιος ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ κυρίου του καὶ χάρηκε στὸ δάσος μὲ ταχὺν καλπασμό. Συγχρόνως σχέδιον ἔφθανε κι' ἡ πυκνή όμάδα τῶν κυνηγῶν μας στὴν κατασκήνωσι τῶν Ερυθροδέρμων.

Τριγυρισμένος ἀπ' τοὺς γερόντας τῆς φυλῆς ὁ Νεχού·Νουτάχ, προχώρως πρὸς τὸ μέρος τῶν Λευκῶν, ἀπλώνοντας τὸ χέρι του στὴ Μεγάλη Καρδιά.

—Βαμπίνους κιταὶ μανιτοῦ, ἀγκαρμισσέū χαπίς νεατίσσουμι! εἶπε κατόπιν, στρέφοντας τὸ δέστιο μάτι του χαρούμενο, στοὺς ὅλους κυνηγούς.

—Ο Κύριος τῆς Ζωῆς, δις βλέπη στὸ ξέρης τὶς ἀδελφικές προστάτειες μας μὲ εἴνοισα!

Τότε ἡ Μεγάλη Καρδιά ύποκλιθηκε μὲ σεβασμὸ μπρὸς στὸ ουμβούλιο τῶν γερόντων, κι' ἀφοῦ στράφηκε διστέρα στὶς πολυπλήθεις τάξεις τῶν Ερυθροδέρμων—ποὺ ντυμένοι μὲ τὰ γραφικά ἔστρατα κοστούμια τῶν, καὶ βασμένοι μὲ τὰ ειδικά χρώματα τῆς φιλίας καὶ τῆς εἰρήνης ζητωκραυγάσαν διαπρών—τοὺς φωνούντας μὲ τὴ βροτορέ πωνή των!

—Ο Κύριος τῆς Ζωῆς, ποὺ μαντεύει τὰ αἰσθήματά μας καὶ δέρει τὶς ψυχές μας, σὲ είνε μάρτυς ὅτι οἱ Λευκοί κυνηγοί έρχονται πρὸς τοὺς Κόκκινους ἀδέλφους τῶν μὲ τὸ χαρά καὶ τὴν ἀγάπη στὴν καρδιά, καὶ μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χειλὶ των!

—Ἄς τοὺς δεχτοῦμε λοιπόν, κι' ἀπὸ ταῦτη δεχόμαστε πάντα καὶ στὸ μέλλον μὲ ἀδελφική ἐμπιστούση καὶ μὲ αἰσθήματα ἀφοιώσεως! ἀποκρίθηκε τῶν διμορφών του ὁ Νεχού·Νουτάχ.

Καὶ τὰ λόγια αὐτά, τὰ συνώδευτα μὲ μιὰ υπόκλιση γεμάτη ἀπὸ χάρι καὶ γαλήνιο μεγαλεῖδο.

Τότε Λευκοί κι' Ερυθρόδερμοι πυροβόλησαν στὸν ἀέρα, ἐπευθήμησαν μὲ χαρούμενες κραυγές, καὶ μὲ τὸ τελευταῖο ἀπὸ δεῖγμα τῆς αὐτηρῆς θειομοτύπιας—ποὺ χαρακτήριζε τότε τὶς σχέσεις 'Ιθαγενῶν καὶ Λευκῶν—καθες φραγμός ἔπεισε; κι' ἡ πιὸ ἀπόλυτη ἐγκαρδιότης ἔρχησε νὰ ἀπλώνεται στὶς δυού μόδας.

Κυνῆγι ἄφθονο, ποὺ ψηνόταν ἀπὸ ὥρα, παρατέθηκε κατόπιν,
καὶ τὸ λουκούλλειο ἔκεινο γεῦμα τὸ διαδέχθηκαν χοροί καὶ
πολεμικά τραγούδια.

"Ωστόσο, ή Μεγάλη Καρδιά, που μέσα της μετρούσε ἀνυπόμονα τις πολύτιμες στιγμές, πήρε τόν Νεχού-Νούτιον παράμερα μόλις ἔφαγαν, και τού έξωμολαγήθηκε ειλικρινά τήν κρίσιμη κατάστασα, στην οποία βρισκόντουσαν ὑπάρξεις ἀγαπημένες. Τοῦ ἔξηγησε τὸν κίνδυνο τῆς δόνας Λούθ, τὰ τερατώδη σχέδια τοῦ ληπτάρχου Οὐάκτεγον Ἐναντίον της, τὴ στρατολογία δῶν των καθαρμάτων τῆς πάμπαις κατά τῶν Μεξικανῶν, καὶ τέλος ζήτησε ἀπρόκαλύπτα τὴ βοήθεια τοῦ Ἐρυθροδέμου φυλάρχου γιὰ τὴν ἀπόκρουσι τῶν ἐπειγόντων αὐτῶν κινδύνων.

—Εύγνωμοιν ἐλικρινῶ τὸν ἀδελφό μου, ποὺ μοῦ χαρίζει τὴν εὐτυχία νά του φανῶ χοριάμω! εἴπε μὲ συγκίνησι ὁ Νεκού-Νουτάχ, πάντα εἰχε ἀκούσει ώς τὸ τέλος μὲ βουθή προσοχή τὰ λόγια τῆς Μεγάλης Καρβάδας.

Ἐπειτα σηκώθηκε πρόθυμα, ἔδωσε διαταγή στὸν κήρυκα τῆς φυλῆς ήταν νὰ σημάνῃ «ουγκέντρωσι» μὲ τὸ τύμπανο, καὶ μὲ λίγα λόγια έξήγησε στοὺς ὅπαδούς του τί περίμενε ἀπ' τὴν ἀφοσίωσι τους.

Ένεινητα ἐκλεκτοὶ πολεμισταὶ ἔχωρίστηκαν ἀπ' τὸ ἐνθουσιασμένα πλήθη τῶν Ἐρυθρόδερμων, καὶ χρειάστηκε ἡ ἐπιλωματικὴ εὐγένωττίς τοῦ Νεκού· Μούσταχ γιά νά μή δυσαρέστηθούν εἰς ὑπόλοιποι ποὺ ἔμειναν

ει της πλούτου που εμείναν.
"Η ώρα του Εκείνων μας είχε φτάσει πειά: Είκοσι όντινχευταί Κομγκάις προπρεδήντας, έφωδασμένους καὶ μὲ σκωτεί βίγκε
θας (ύσκα) γιά νά άνασσουν μὲ εύκολα φωτείνα νυχτερινά σήματα, κι' οι ύπόλοιποι ξενώντας
ἐπι της κεφαλής τη Μεγάλη Καρδιά καὶ τὸν κατα-
γητεμένο φύλαρχο τοὺς ἀκολουθήσαν.

Ήσαν διοι-διοί έκαπτον τριάντα. Έπειτα δρεπέτο διάστημα, τούς συνώνευσαν άνωμεσα στο δάσος ότι ζητοκραυγεύεις μεν έναν δάνδρον καὶ τὸν γυναικοπόλιθον τῆς φυλῆς, κι' ἔπειτα τὸ ἀπότοπασμα κείεινο, ποὺ τὸ ἀπότελονδαν ὅπροι καὶ ριψοκίνδυνοι κυνηγοῦ κι' Ἐρυθρόδερμοι καὶ ποὺ τὸ διοικούσαν ἀρχηγοὶ τὴ φήμης καὶ τῆς ἀλίας τῆς Μεγάλης Καρδίας καὶ τοῦ Νερού-Νουτάχ, χώμηκε ποφουλαστικά στὶς λόχμες τῆς ζουγκλᾶς σὲ σχηματισμὸν μάργη.

Τά σκοτώδια σέ δε λίγο ἔπεσαν πυκνά, οἱ ἀέρας
συσύουσε δαιμονισμένα, κινήσανται χλωριδός μισοφέγ-
γαρο-εξεψύγοντας πότε-πότε ἀπ' τὰ μαῦρα σύν-
νεφα τοῦ οὐρανοῦ· ἐδίνε τῷ φανταστικῇ καὶ πέν-
θιμῃ στὸ πειθάλλον.

Κατά τὰ μεσάνυχτα ἐπιτέλους, δόθηκε ἡ διαταγὴ νὰ διακοπῇ ἡ πορεία.

Τότε ἀπόσπασμα στροτοπέδευσε ἐκεὶ ποὺ βρισκόντων δὲ καθέναν, γιά όν την πειρίμενουν ἐντωμετέλει εἰδίσκεις διπ' τούς ἀνήγκαιτάς, οἱ δῆποι εἶχαν κοτά πολὺ προπορευθῆ. "Οὐοὶ τυλίχτηκαν τότε στούς μανδύων των ḥ στις δερμάτινες κάππες των, καὶ ἐσπλώθηκαν νά κοιμθύδην καὶ νά δάπαντον γιά λίγο.

Φωτιές δέν άμάφτηκαν. Ούτε σκοποί τοποθετήθηκαν, γιατί σε πορείες μάχης οι Ἐρυθρόδερμοι βασιζόνται πάντα στό άλλανθαστο ἔνστικτο τῶν δικού τους ωρούν περιττή μιά τέτοια προφύλαξι, χωρίς φευσθοῦν.

Πέρασαν ἔτοι δυό ὥρες βαθειάς ἡποχίας, καὶ γενικῆς ἀναπούσεως. Τὸ στρατόπεδο τῶν Μεγικανῶν δὲν ἀπέχει περισσότερο ἢ πέντε στάδια χιλιόμετρα πιὸ πέρα, μᾶλλον ἡ Μεγάλη Καρδιά κι' ὁ φύλαρχος ἀγνοοῦσαν ὅπεριδας σὲ τι κατέστατη βρισκόντουσαν τὴν πρόγυμνα ἑκεῖ κάτω, καὶ δὲν θελαν νὰ ριψοκινδυνεύσουν τὴν ζωὴν τῶν ὀπαδῶν τους, περιφοτάς δάσυντα σὲ καμιμάξ-ενέδρα τῶν ληστῶν τῆς πάπτας.

Ἡ Μεγάλη Καρδιά ἀγωνιοῦθεν αὐτές τις δυό ἡρες, καὶ δὲν μποροῦσε νά κλείση μάτι. Ἀπόφευγε δύος νά σκωμή δρόβια καὶ νά περπάτη, γιατί αὐτό δήπαντα ἀντικανούνται. Ἐδόσσον εἶχε τηρηθῆ αὐτὸς δ τρόπος τῆς στρατοπεδεύσεως, πού δίχως φρουρούσε τὸ ἀπόστασα, περιμένει νά ελόδησηθῇ αὐτῷ τῶν ἐλλαχιστούθερων γύρω του για τὴν τυχόν ποσαργενιά έχθυσον.

Μάτι τη στυγίων πού ήταν η Μεγάλη Καρδιά, αήνη δάνειχοντας πειά
δπτ' οτό έκκενωρισιού. Ετοιμαζόταν νά ξεκινήσει μόνος για μιά
συγκεκί έρευνα, ένας άστρος του Θύρωνας στην άρχη ναι ποτε κα-
θαρώτερος κατέβην, άκουστηκε άναμεσα στην ξερόκλαδα. Σε
λίγο, δύο άνθρωπινες σιλουέττες ξεχώρισαν στη βάθος του μο-
νοπατιού.

⁷ Ήσαν δέ τις ὀντικευτής Κομάγχης, καὶ διαδόθησαν τοῖς πόλεσι τηρεῖσθαι. Τοῦτο γένος ήταν δέολιον ὑπέτη. Ετέλεος γάρ σφι τὴν περιουσίαν του, τὰ ἐδύναματα του ήσαν κατάκουρελιασμένα, τὸ πρόσωπό του ἀναστατωμένα διάτη την προμήθεαν, καὶ διληπτός ήταν τοις περιστασίαις, τοις φρίκαις.

"Οταν ἔφθασε μπρός στή Μεγάλη Καρδιά καὶ στὸν Νεχού-Νουτάχ, στηριγμένος στὸ μπράτσο τοῦ δινίχευτοῦ, δὲν μπόρεσε πειὰ ν' ἀνθέξῃ, κι' ἐπεσε λιπόθυμος μὲ τὰ μούτρα στὸ χῶμα.

Βιάστηκαν νά τόν συνεφέρουν, λαχταρισμένοι νά μάθουν τί τό τραγικό είχε συμβῇ.

VI

"Ας ξαναγυρίσουμε στην κατασκήνωσι τῶν Μεξικανῶν.

Οι Μεξικανοί λαούς δέχτηκαν τὴν ἔφοδο τῶν ληστῶν τοῦ Οὐάκτεχνο μὲ σταθερότητα.

Ο στρατηγός, ξέσπαλος ἀπό τὸν ἄγριο φόνο τοῦ ἡρωίκου Ἀγυκούλαρά, καὶ βλέποντας μὲν τὶς ἔχθρους χωρὶς πίστη καὶ νόμο εἶχε νὰ κάνῃ, ἥταν ἀποφασισμένος νὰ διντιάξῃ λυσαράλεα καὶ μέρη θεατῶν ἀμύνα. Δέν είχε καὶ πολλές ἐπιπλέοντες ἐπιτυχίας, ὅλωςτε, γιατὶ οἱ λησταὶ ὑπέρεβαιναν τους σώματα, ἐνώ οἱ δικοὶ του-λατέρειοι, πέφεντε κι' οι μισούποτοι γαψάθουζινοι—δέν ήσαν μαζὶ μὲ τὴ δόνα Λούη περισσότεροι ἀπό δεκακούτων.

Μά ή όχιρη θέσις τού στρατοπέδου, ή απότομη δημοφορία του και τά άλλεπλάλια χαρακώματα, ήσαν κατά τό πεικίνων για τούς ληστάς. «Η σφαίρες τών Μεξικανών τούς θέριζαν πυκνά τά κορμιά των στρωνόντουσαν στο έδαφος, κι' ύστερα κατρακυλούσαν στην κατηφορία μ' ένα στριφούγυριμα μεθυστικό, έμποδιζον· τας έται· και τους άλλους που άνθειαν».

ταῦτα εἶναι καὶ τοῦτο μάκρως ποιεῖται αὐτόν.
Ο Οὐακτέχηο λυσούσαντον σύνοδον, «Εθέλετε τὴν τρομερή συμμορία του—μὲ τὴν ὅποια ἐπὶ τόσα χρόνια ἔλεγε καπαντήσει τοῦ φοβητοῦ τῆς πάμπτας—νὰ δεκατίζεται Ἐλεφινά ἀπ' τὸν θάνατο. Κι' ἔθλεπε συγχρόνως, ὅτι ἔτοι κινδύνευε νὰ τοῦ ἕρεψύῃ δάτ' τὰ χέρια κι' ὁ ἀνέκτιμος θαυμαστὸς του, ἡ δῶδα λούσιο, τὸ θελκτικὸν ἑκεῖνο λουλούδι, τὸ ὄποιο τόσο μοιραῖα ἀγάγηπε μια βραδύνια στὸ Μεσικό—δταν τὸ λύτρωσε τόσο ἵπποτικά ἀπ' τὰ χέρια τῶν ίδιων τῶν διπαδῶν του—καὶ τὸ ὄποιο ἐπὶ τόσον καιρὸν παρακολουθήσεις μὲ πόθῳ ἀσθητοῦ και βῆμα πρός βῆμα μέσα στὶς ἔρημιές.

"Ομοίος με δάιμονα τώρα στὸ σκοτάδι, ἔτρεχε παιτοῦ, ἐγκαρδίωνε τοὺς μουβισμένους ἀπ' τὴν ἀνώφελή αἰματοχυσία διαδόνυς του, ἀπελιούσες, ἐπανιούσε, ἔθριζε, βλαστημόδεις, καὶ πρῶτος καὶ καλύτερος ἔδινε τὸ παράδειγμα τῆς ἀφοίας καὶ τῆς ἐπιμότητος· σπάζοντας μὲ τὶς σφαῖρες τῆς πιστόλας του τὸ πρότο Κεφάλι ἀσυνέτου Μεξικανοῦ πού θά ξεχώριζε.

Τέοια δραστηριότης στανική έφερε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιτέλους. Μὲ μιὰ τελευταῖα προσπάθεια οἱ λησταὶ, δύμοιοι μὲ δραπέτες τῆς Κολασσῶς, συγνοὶ στὴν ὅψι καὶ μαυρισμένοι ἀπ' τὸν καπνὸν τῶν ὄπλων τοὺς, σκαρφάλωσαν τὴν ἀνηφοριά διάμεσον σὲ πανδαινόν ἀμάτος, σφαγῆς, πυροβολισμῶν κι' οὐρλιασμάτων, καὶ χύθηκαν ἀσυγκράτητοι πειδὲ μέσα στὸ στρατόπεδο, σπέωντας τὸ θάνατο στὸ πέρασμά τους.

Λίγα λεπτά της ώρας κύλησαν μέσα σε σύγχυσι ο περίγραψε, σε ξέφωντα τρόμον κι' απελπισίας, οε κλαγγές σπαθών και μαστιρών, σε δραστηριότητα δόπλων και σε ψυχορραγία, έτοιμοιανάτον. Οι ληπταί χτυπώνταν με μελίχια τους άνδρες, έκεινοι άμυνθόντουσαν ήσανάτη απελπισία, καὶ μόνο ἡ δύνα Λοιθή ήταν προστατευμένη διά την κίνδυνο θυματούσα σύμφωνα μὲ την αύστηρη διαταγή του Οσάκ-τέγχου σπουδών του.

—Ποῦ ήταν δμως. ή νεαρή κοπέλλα;

Τάξιδισκε μωσήριο αύτό ὁ λήσταρχος, καθώς τόση ὥρα ἔψαχνε ματσία ἀλεις τις οικνίες κι' δλα τα κατασπύγια τῶν χαρακώματων, δού διαρκοῦσαν ἀκόμη ἡ ἀλληλοσφαγή. Καὶ τώρα ποὺ εἶχε σταματήσει πειά, τώρα πού δλοι οἱ Μεξικανοί κοιτάντουσαν στὸ ἄδαφος σφυγμένοι, ἐκτὸς δπ̄ τὸν ἀγχαλωτισμένον στρατηγὸν καὶ τὸν Νέγρου ὑπέρτει του, δαδιά ἀναμένα κοιτάσκων στὸν Οὐδαέτερον και ἄρχισε παρευθύνει μιὰ ἔρευνα λεπτομερέστερη ἀ-

ναιεσσι στα πτώματα και στις γωνίες του σπρατόπεδου.
Ο λήσταρχος ἐμοιάζει μὲ βρύκολακο, βλέπεις αὐτές τις στιγμές,
Η γωνία της, η λύσσα του, καὶ κάπατος, μωπηρῶδης φύδος
καὶ τὴν δανείηγην ἐφασφάλι τῆς δόνας Λούθη τῆς μόνης ὑπάρξεως
στον κόσμο που λάτερευε τόσο ἔνοχα καὶ μὲ τόση ἀγριότητα
τέλον, καταστρέψας τὸν Καλλίπολην.

τὸν καταπούσαν εἰς αλλα.

Ξαφνικά, καὶ ἐνώ ἀκόμη ἐπικρατοῦσε ή πόλις ἀπερίγραπτή ἀτα-
ξία στὶς τάξεις τῶν ληπτῶν, ἀπ' τοὺς ὅποιους ἄλλοι ἔψαχναν
γιαὶ τὴν σενορία, ἀλλοὶ λεπταπούσαν τὰς ἀποσκευές τῶν νικημέ-
νων, κι' ἄλλοι ἀποτελέσαντας τοὺς τυχόν τραυματίες, οἷα σφύρι-
γμα, ἀπασίο καὶ μακρύν ἀκούστηκε, κι' ἡ θριαμβευτικὴ πολε-
μικὴ κραυγὴ τῶν Ἐρυθρόδεμάων ὀντηχήσεις διέμεσας δάναιμεσα
ἀπ' τὰ σκοτεινά βάθη τῆς Σύγκλασσ.

Συγχρόνως, μιά δμοθροντία πολυαρίθμων Έπλων συγκλόνισε

τὸν ἀέρα, τὰ μολύβια τῶν σφαιρῶν σφύριξαν πένθιμα, κι' οἱ λη-
σταὶ, ἔτερελλαμένοι ἀπ' τὸν ἀπροσδόκητον αὐτὸν ἀφίνιδισμό,
συστειλήθηκαν γύρω ἀπ' τὸν ἀφρισμένον ὀρχηγό τους.

"Ἐφταναν οἱ Κομάγχαι κι' οἱ κυνηγοὶ τῆς πάμπας, ἔχοντας;
γενικὸν ὀρχηγό τους τὴν Μεγάλην Καρδιάν..

VII Η ΔΟΝΑ ΛΟΥΘ

Οἱ πυροβολισμοὶ ἐκείνοι δὲν εἶχαν σκοπὸν νά χτυπήσουν -στὸ
ψωνόν-. Τρέμουσι ή Μεγάλη Καρδιά μάρτιος πληγωθῆ κι' ἡ ἀ-
γαπητήσι τοῦ ή κανένας ἀλλος ἀπ' τοὺς Μεικικανούς μέσα στὴ
σύγχυσιν καὶ στὸ σκοτάδι, θέλησε νὰ τρομάξῃ μόνον τοὺς λη-
σταὶς καὶ νὰ νῦν ἀναγκάσῃ σὲ φυγὴν, ἀποφασισμένος νὰ λύσῃ
τοὺς λογαριασμούς του μαζύ τους σὲ καταλλήλοτερη περισσαῖ.

Ο σκοπός του πέτυχε σχεδόν. Γιατὶ πανικόθλητος ὁ Οὐδακτέ-
χνο μπρὸς στὴν ἀφεὶς τῶν ἀπροσδοκήτων ἔμθικῶν ἐνίγουσεων.
καὶ βλέποντας τὸν ἀριθμὸν τοῦ δικαστῶν δικαιοσύνην ἀπ'
τὴν ἡρωικὴ ἀντίστασι τῶν Μεικικανῶν, ἀναγκάστηκε νὰ καταφύ-
γῃ σὲ γρήγορον καὶ τεχνικὴ ὑποχώρηση μέσα στὴ ζουγκλα. Συγ-
κρατήντας δῶμας τὴ δίχως δριαὶ λύσασι του νιὰ τὴν ἔσφράνιο
τῆς σενορίτας, καὶ τρέφοντας στὸ μυαλό του σατανικὰ σχέδια
για τὴν κατάκτησι τῆς στὸ μελλον, παραπότης βεβαία κάθε ἐπι-
κίνδυνη ἔρευνα ἐκείνη τὴ στιγμή, μα πήρε μαζύ του ζωτανούς
τοὺς δύο αἰχμαλώτους του: Τὸν πληγωμένον γερο-οπατηγὸν καὶ
τὸν Νέργον τὸν πηρέτο.

"Ιδού τὶ εἶγε οὐμέδη: "Η Μεγάλη Καρδιά εἰδοποιημένος ἀπ'
τὸν Κομάγχην ἀνέκυνε τὴν ἀπ' τὴ δίηγησι τοῦ δόκτορος προ-
πάντων, ξέπινε τὴν ἐπειγόντως δῦλο τὸ μι-
κτὸ ἀπόστασις καὶ βάδιστι μὲ ἔξαιρετη-
κή ταχύτητα πρὸς τὴν κατεύθυνσι τοῦ
οπατοπέδου τῶν Μεικικανῶν. Στὸ δρό-
μο ὁ ἀσχανισμένος δόκτωρ τοῦ Ἑγγῆ-
γηῆς τὴ μοιραίας ἀφορμοῦδα του, τὴ συ-
ιάτριτον με τὸ Μαέρο Ζαρκάδι, τὴν
ἔμεσην ἐπιστροφὴν του πρὸς τὸ πολιορκη-
μένο πεῖά στρατόπεδο, καὶ τὴ φυγὴ που
κατόπιν μέσα στὴ ζουγκλα, καθὼς εἶδε
ὅτι δύ δό "Ἀγκουλάριο σκοτοθήκης κι' δ-
τι οἱ λησταὶ ἀρχίζαν τὶς ποντὲς ἐφόδους
τους κατά τῶν Μεικικανῶν. Σ' αὐτὴ δὲ
τὴν ἔξαλλη περιτλάνση του, ἔπεισε στὰ
χέρια τῶν Κουμαγχῶν ἀνιχνευτῶν, οἱ ὄ-
ποιοι-δύων εἰδόσαι—τὸν ὀδηγήσαν ἀμέ-
σως στὴ Μεγάλη Καρδιά.

"Ἀγωνιῶντας ὁ κυνηγός, ἀκούγε τὴ
δίηγησι αὐτῆς, κι' ὅλο σύριγλας ἐπιτακτι-
κά στὸν ὀδαπὸδος του νὰ ἐπιταχύνουν
τὴν πορεία τους. "Ἄρχιζαν κιόλας ν' ἀ-
κούγονται οἱ πυροβολισμοὶ τῆς συμπλο-
κῆς δύο πλησίασαν πρὸς τὸ στρατόπε-
δο, ἀλλὰ δυστυχῶς η ἀποστάσεις κι' η
μοιραίες ἀργοπορίες εἶχαν φέρει τὸ αί-
ματηρό τους ἀπότελεσμα: "Ἡταν ἀδειο
πεῖά τὸ στρατόπεδο τῶν Μεικικανῶν ἀπό
ζωτανῶν, δταν ἔθεσαν ἡ Μεγάλη Καρδιά, καὶ μόνον τὰ
φρικωδῶν, ἀκωτηριασμένα πτώματα τῶν νεκρῶν ἔσθαφαν ἀκό-
μη τὸ χῶμα με τὸ αἷμα τους.

Στὰ σύνορα τῆς τρέλλας ἀπ' τὴν ἀγονία του ὁ κυνηγός, πα-
ρακάλεσε τὸν Νεγού-Νοιτάνη νὰ πάρῃ ἀρκετούς συντρόφους
του καὶ νὰ ριχτῇ ἀθρόυσα στὰ ἔχη τῶν ληστῶν. Ο φύλαρχος
μὲ συγκινητικὴ προθυμία συμμορφώθηκε μέσωσα. Μὲ τοὺς ὑπό-
λοιπους τοῦ ἀποστάσιμους ή Μεγάλη Καρδιά, ὥργάνωσε κα-
τόπιν μιὰ γενικὴ ἔρευνα στὸ στρατόπεδο, στὶς γύρω λόχμες καὶ
στὰ φῆλοι χορταρία.

"Ἡ Ερεύνα ἔφερε ἀπότελεσμα. Σὲ διάφορες κουφάλες δέν-
δρων κι' ἀνάμεσα ἀπὸ ἀγκαθωτοὺς θάμνους, ἀνακαλύψτηκαν
μισθολιπόθυμοι δύο τρόδοι ή Φοίση, ἡ νεαρή καμαριέρα τῆς δό-
νας Λούθ καὶ δύο πληγωμένοι λαθέρως.

Μὲ διυλοκία κατάφερε νὰ τοὺς πείσῃ ὁ κυνηγός, δτι δὲν ἐ-
τρέχων πειά κανέναν κίνδυνο, καὶ ἀπ' τὰ σόδαματα τους ἔμαθε
κατόπιν ὅλα τὰ τένθιμα ἐπιστόδια τῆς φωνῆς ἐπιβέσεως τῶν
ληστῶν.

—Κι' η νεαρή κυρία σου; ρώτησε ἐπιτέλους σὲ μιὰ στιγμὴ ή
Μεγάλη Καρδιά, δύσματῶντας νά συγκρατήσῃ τοὺς ἀγωνί-
δεῖς παλμούς τῆς καρδιᾶς του.

—Ο στρατηγὸς δὲν πληγώθηκε βαρεία, εὐτυχῶς! μουρμού-
ρισε τρομαγμένη ή Φοίση, μήν ἀπαντῶντας στὴν ἔρωτα τοῦ
κυνηγοῦ. Κοιτά μου πέρασε, δταν ἔφευγαν οἱ λησταὶ, καὶ πε-
πατοῦσε καλά, πραγμένης στὸ μπράτσο του ὑπέρτετα του!

—Καλά, μά η νεαρή κυρία σου...; "Η σενορίτα; Εἴκανε πάλι
η Μεγάλη Καρδιά, δύσματῶν τοὺς καρδιῶντας.

—Είμαι κοντά σου, φίλε μου! Διπήχησε τότε πλάγι του μιὰ
ἀρμονικὴ φωνή, κι' ὁ κυνηγός στράφηκε μὲ δινέκφραστη λα-

χτάρα.

—Ορθια πλάγι του ἡ δόνα Λούθ, χλωμὴ σπ' τὶς θανάσιμες συ-
γκινήσεις τῆς νύχτας, μα μὲ τὴν ἐμπιστούση πειά στὸ ἀκτινο-
βόλο βλέμμα της, κύτταε τὴν Μεγάλη Καρδιά μάταια συγκρα-
τῶντας τὴ γλυκεῖα ταραχή της

—Ολοι γύρω τους ἐφωνισαν ἀπό κατάπληξη, μπρὸς στὴν ἀ-
προσδόκητη ἐμφάνιση τῆς λατρευτῆς σενορίτας.

—Εὐλογημένος ὁ Θεός! μουρμούρισε μὲ κατάναξη η Μεγάλη
Καρδιά. Σωθήκατε, σενορίτα, κι' ἔτοι δὲν πήγε ἀνάφελη η βο-
ήθεια μας.. Εὐλογημένο τὸ δυναμί του!

—Αμήν! φιθύρισε κι' ἡ δόνα Λούθ ειλασθικά.

—Επειτα, ἐναὶ τὸ πρώσωπο της σκοτείναζε περισσότερο κι' ἐ-
νῶ βούρκωντας ἀπό θλίψι τὰ ματιά της, πρόσθεσ:

—Ἐχασα δύως ἐκείνου, ποὺ κούρησε γιά πατέρας στὴ
ζωὴ... Μόνη στὸν κούρο τώρα, ζητῶ τὴν προστασία σας.. Θά
μοι τὴν ἀρνητήστε, καμπαλέρο;

—Μὲ δὴ τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς που θὰ ἐπακρινθῶ σὲ σᾶς, σε-
νορίτα! ξεφώνισε μὲ λαχτάριας ἀφική δ κυνηγῆ. "Οσο για τὸν
στεβαστό μου θεῖο σας, ἡμηγάδεστ.. Θά σᾶς τὸν ἔσαφέρω πάλι.
ἔστω κι' ἀν πρόκειται ιά ωμασά τη ζωὴ μου σ' αὐτὴ τὴν προ-
πάνεια μου.. Βασιοτείτε στὴν ύποσχεσί ιου, ύποσχεσί ενός ποὺ
πάντα θίταν ειλικρινῶς ἀφοσιωμένος στὴν... στὴν λεπή θυραρί-
σσα, σενορίτα!

Πέρασαν μερικὲς στιγμὲς ἀξέχαστες καὶ για τοὺς δυό τους,
στιγμὲς ἀμοιβαίς καὶ βαθειάς συγκινήσεως, στιγμές, κατά τὶς
δόπεις μὲ τὰ ματιά των χαμηλωμάνα καὶ μὲ τὰ χεῖλη των κλει-
στά, περιορίζοντας μόνον τὸ κούνιού τους.

—Η σωτηρία τῆς σενορίτας μέσα στὸν πανικὸ τῆς συμπλοκῆς, ήταν ἀποτέλεσμα
μᾶς ἀπλουστάτης δόσο καὶ θαυματουργῆς συμπιεσούσων. Στὸ κρισιώτερο σπη-
νειό της ἀλληλοσημαγγής, καὶ πρὸκειμένη στὸν προχωρήσουν πρὸς τὸ ἔσωτερο
κούνιο της στρατοπέδου-έκει που θῆσαν στην
ηὔνες ή σκηνῆς—ἡ δόνα Λούθ πετάχτηκε
ἀπ' τὴ σκηνὴ της, για νὰ τρέξῃ κοντά
ποὺ θεῖο της, παρὰ τὴν ἀπαγόρευσί
του. Στὴν ταραχή της, σκόντας ἐπάνω
στοὺς σωροὺς τῶν χωμάτων τοῦ ἔσωτε-
ρικοῦ χαρακώματος, κτενεῖσε μὲ τὰ μοδ-
τρα μέσα στὴν τάφρο. ζαλίστηκε ἀπ'
τὴν ποδιά της, παρὰ τὰ χωμάτων ποὺ ἔσπειραν
καλούσθουσαν νὰ πέφουν, τὴ μισοσκέπα-
σσα σχεδόν. Αόστητη έτσι, μέσα στὸ βά-
θος της σκοτεινῆς τάφρου, καὶ μὲ σκε-
πασμένη τὴ λευκὴ μοιρή της, ἀπ' τὰ
υσόρια κι' σταγά μαλλιά της, καὶ τὶς
τσαρπές έδουγε καὶ τὶς βιαστικὲς ἀνα-
τητήσεις τῶν δημητῶν της ξεγάλεσε.

—Η φίδεις ἔπειτα τῶν κυνηγῶν τῆς Ε-
ιδῶν νὰ καταλάβῃ —μδις τῆς περάση
δὲ μυδισμάσια τῆς λιποθυμίας της—οἵτι
ἐτροκείτο περὶ φίλων πειτ. Κι' ὅταν
ζωχώριας μαλιστα στὶς ουλές τους, τὴ φω-
τὴ τοῦ δάρηγοῦ των, τὴν δίξιζαστη φω-
νή της Μεγάλης Καρδιᾶς, ή ἐλπίδα τῆς θέρμανε τὰ ναρκωμένα
σθῆτη, καὶ πετάχτηκε ἀπ' τὸ καταστύο της γιά νὰ παρουσια-
σθῆται.

—Η Μεγάλη Καρδιά τῆς έσφιξε τὸ χέρι βουθέος, καὶ συγκινη-
μένος βαθεῖα ἀπ' τὴν δόπλη δίηγη τῆς λατρευτῆς του, κάτω ἀπ' τὶς συγκαλύμμενές φράσεις τῆς δόπιας μάντεως
κείνου ποὺ ποδισμένη σὰν διψασμένη η ψυχή του: Τὴ μυστικὴ ἀ-
γάπη της γι' αὐτόν.

—Ἐπειτα, τακτοποίησε λίγο τὴ σύγυγισι ποὺ ἐπικρατοῦσε στὸ
σπαριμένο μὲ πόδια σιμποτιμένο στρατόπεδο, καὶ τέλος, πη-
γάνωντας τὸν ἀργότερον ποδιά της πειτέλεσμα:

—Σενορίτα, ή γαραγή κοντέυει, "Ησυχάστε σάντιμης δρες,
ἀναπαυθῆτε ἀπ' τὴν ἀγρυπνία καὶ λειτούργησατε στὴν παγερή ώραίσια, θά
σᾶς δόηγήσασι κοντά στὴ μητέρα μου.. Εἶνε μιὰ ἀγία γυναίκα
θά σᾶς δόησηση σάν κόσο της. Θὰ ἔξασθαλίσω τὴν δινέτη ζωὴ
σας γιὰ λίγες μέρες στὸ όχυρό κατασφύγιο μου. Κι' ἔπειτα θὰ
φροντίσω γιὰ τὴν δινέύεσσα κι' διπελεύθερωσα τοῦ θείου σας... Ε-
χετε γι' αὐτό, τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου!

Πρόσφερε κατόπιν ἀθρά τὸ μπράτσο του στὴν ήδονικιά τασσα-
γμένη δόνα Λούθ, καὶ τὴν δόηγησης δ τὴ σκηνὴ της. "Έκει, δ-
ποκλήθηκε με σεβασμό, ἔννεψε στὴ Φοίση νὰ περιποιηθῇ τὴν νε-
αρή κυρία της, ψιθύρισε ἔνας «ἄρεβούρα», καὶ χωρὶς ν' ἀκού-
τησε εἰδηριστίες τῆς νέας, δπομακρούμθηκε βιαστικά

—Εκείνη, μδις τὸν ἔγασος ἀπ' τὰ ματιά της, έβαθυνε βαθύνει
στεναγμό, στεναγμό ποὺ πρόδινε τὴν τρυφερή διαστάσων τῆς
καρδιᾶς της, καὶ ἀσπλόθηκε κατακούρσαμένη στὸ κρεβεττάκι
της.

(*Ακολουθεῖ)

